

толкоть досадна. *Р. С.* 56. Тамъ живи влъкодлацы живѣхъ!— Нъ люта имъ дошла бы кончина Черному—Богу даже досадни. *Гн.* 47.

Досвидѣ *м. св.* пожалѣю. А понеже животатъ е наймилъ на челоуѣка отъ сѣко нѣщо, досвидѣхъ си душата и ся оставихъ отъ това безсѣвѣстно намѣреніе (да ся удави). *Х. II*, 45. **Досвидѣва ми са** *м. безл.дл.* мнѣ жалъ. **Досвиди ми са** *м. безл. сов.* мнѣ станеть жалъ. Досвидѣ му се за брата. *Тб.* 87. Това е вашъ башта, мене ми се горко досвидѣ за него (*Mich jammerte Sein*). *Рш.* 97. А той, като му ся досвидело да остави една такъва хубава веселба, казалъ ѣ. *Х. I*, 113. Поврага тата, ами царвулци-тѣ му! (Таманъ бѣше гы направилъ). За бащѣ му му ся не досвидѣло, а за царвулци-тѣ, че биле още новы. *Ч.* 209.

Досегашни *пр.* доселѣшній. Досегашни-ты имъ постѣпки. *Л. Д.* 1872 *р.* 264. Всемирно изложение сѣвсемъ громадно и никакъ не сравнително съ досегашни-тѣ. *Л. Д.* 1876 177.

Досѣгна *м. св.* **Досѣгамъ** *м. дл.* **Досѣгвамъ** *м. дл.* достаю, достигну, достигаю. Котка-та кога не може да досѣгне мѣсо-то, тя казва че е вонѣщо. *Ч.* 177. Со коня тѣрчатъ, не си ѣ фтасвить, Съ яболко фѣрлятъ, не ѣ досегвить. *М.* 15 *а.* Разсѣче му Полякътъ желѣзна-та риза и досѣгна до самото тѣло: зачервенѣ се оная ти риза! *Тб.* 82. Нито щѣ хортувамъ, нито щѣ разпытамъ за такива работы дѣто не ми е работа-та и дѣто не досѣгатъ на мене. *Х. I*, 114. **Досѣгна са** **Досѣгамъ са** прѣйду въ соприкосновеніе, соприкасаюсь, касаюсь, имѣю отношеніе. Кога вода прѣзъ пукотиниты ся досѣгне до раскалены земи, ти отъ силнѣ-тѣ горящина ся прѣобрѣне на паръ с съ неизмѣрнѣ прѣгавинѣ. *Л. Д.* 1873 *р.* 71. Стомахъ-тѣ, срьдце-то и бѣлый дробъ прикарать крѣвь-тѣ да ся досѣгне до въздухъ. *Л. Д.* 1869 *р.* 90. Трева-та ся досега до въздуха. *Л. Д.* 1871 *р.* 99. Колкото-то повече въздухъ или вѣтаръ са досѣга до планински-те породи или до почвите, толкова посилено и побързо бива и тѣхно-то разрушеніе. *З.* 153. Въ Франціѣ и Англіѣ всяка жена и почти всякой мѣжъ ся кѣпять сутринѣ... А за насть, Българе-ты, какво ли да кажемъ относително за това, кое-то тѣй много ся досѣга до чистотѣ-тѣ и здравіе-то? *Л. Д.* 1873 *р.* 79.

Досѣтливо *нар.* трогателно. Досѣтливо (*mit Rührung*) *Э. Г.* 79. **Досѣтъ са** *м. св.* догадаюсь. Тога сѣ Богдана дусети, Чи ѣнчо си е змѣй. *Д. S.* 6, 69—70. Не бѣ ся никой досетилъ, Досетилъ бѣ ся младъ Стоянъ. *М.* 130. Какво стоите та зяпате, та се недосѣтите (*und konnt's nicht träumen*). *Рш.* 51.